

ЕКСПЕРТНИЙ ВИСНОВОК
до законопроекту згідно зі статтею 27 Бюджетного кодексу України

1. Назва законопроекту

«Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо функціонування електронного кабінету та спрощення роботи фізичних осіб-підприємців» (реєстр. № 2524 від 04.12.2019), внесений народним депутатом України Железняком Я. І. та іншими.

2. Завдання законопроекту

Відповідно до пояснювальної записки законопроект розроблений з метою удосконалення роботи з електронним кабінетом платника податків, спрощення податкового обліку, стимулювання добровільного обмеження паперового документообігу та скасування деяких вимог, які втратили актуальність на цьому етапі розвитку відносин в податковій сфері.

3. Оцінка впливу на показники бюджетів

Реалізація законопроекту не впливатиме на дохідну частину бюджету.

4. Вартісна величина впливу на показники бюджетів

Норми законопроекту не потребують додаткових фінансових витрат з бюджету.

5. Пропозиції щодо можливостей фінансового забезпечення у відповідному бюджетному періоді законопроекту у разі його прийняття

Прийняття законопроекту не потребуватиме додаткових витрат Державного бюджету України у поточному та наступних бюджетних періодах.

6. Пропозиції щодо відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини

Проект Закону не суперечить нормам Бюджетного кодексу України.

7. Пропозиції щодо розгляду законопроекту

В цілому підтримуючи мету законопроекту, окремі його положення потребують доопрацювання, виходячи з нижченаведеного.

1. Законопроектом, зокрема, пропонується внести зміни пункту 177.10 статті 177, пункту 178.6. статті 178 та підпункту 296.1.2. пункту 296.1 статті 296 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до яких для фізичних осіб-підприємців на загальній системі оподаткування, осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, а також платників єдиного податку третьої групи, які є платниками податку на додану вартість, скасовується обов'язок реєстрації Книги обліку доходів та витрат у контролюючому органі.

Одночасно пропонується внести зміни до підпункту 296.1.1. пункту 296.1 статті 296 Кодексу, відповідно до яких платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, за власним бажанням можуть вести Книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів. Така книга обліку доходів не підлягає реєстрації в контролюючому органі та може вестися в паперовому та/або електронному вигляді. Відсутність книги обліку доходів, а також її ведення з порушенням встановленого порядку може бути підставою для притягнення платника податків до відповідальності виключно в разі, якщо такий платник податків повідомив контролюючий орган про бажання вести таку книгу.

Підтримуючи в цілому ідею спрощення податкового обліку, зокрема скасування вимоги обов'язкової реєстрації книги обліку доходів та книги обліку доходів та витрат, слід зауважити таке.

Відповідно до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого Постановою Правління Національного банку України 29.12.2017 № 148, книга обліку доходів і витрат/книга обліку доходів визначена, як документ установленої форми, що застосовується відповідно до законодавства України для відображення руху готівки.

Враховуючи вищезазначене, пропозиції щодо скасування обов'язку ведення книги обліку доходів для платників єдиного податку першої і другої груп та платників єдиного податку третьої групи (фізичних осіб - підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, не підтримуються.

2. Запропоновані зміни до статей 266, 267, 286 Кодексу щодо надсилання контролюючими органами податкових повідомлень-рішень про сплату сум податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю, у порядку, визначеному статтею 42 Кодексу, унеможливають вручення контролюючими органами таких повідомлень-рішень фізичним особам, оскільки статтею 42 встановлено, що повідомлення-рішення вважаються належним чином врученими, якщо вони надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою), а не за місцем реєстрації фізичної особи, як це на сьогодні передбачено чинним законодавством України.

З метою уникнення проблемних питань щодо адміністрування місцевих податків та зборів вважаємо за доцільне внести зміни також до пункту 42.2 статті 42 в частині врегулювання можливості вручення податкових повідомлень-рішень, як за місцезнаходженням та податковою адресою платника податків, так і за місцем реєстрації фізичної особи.

Враховуючи викладене, проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо функціонування електронного кабінету та спрощення роботи фізичних осіб-підприємців» (реєстр. № 2524 від 04.12.2019) підтримується з урахуванням висловлених зауважень.

Міністр фінансів України

Оксана МАРКАРОВА